

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/35/2018
Identifikačné číslo spisu: 1108010003
Dátum vydania rozhodnutia: 04.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1108010003.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. septembra 2018 v Bratislave v trestnej veci obvinených Y. K. a spol. pre obzvlášť závažný zločin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. e) Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného K. A. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. apríla 2015, sp. zn. 1To/12/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného K. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I (ďalej aj „prvostupňový súd“) z 15. apríla 2014, sp. zn. 1T/1/2008, bol obvinený K. A. uznaný vinným v bode 1) z obzvlášť závažného zločinu vraždy spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. e) Tr. zák. a v bode 2) z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1) obvinený Y. K., K. A. a S. N. po tom, ako sa z podnetu obvineného S. N., poznajúceho systém ochrany vytipovaného objektu dohodli na tom, že vykradnú firmu DURA Automotive Body and Glass systems Components s.r.o. na Malackej ulici číslo 1933 v Stupave tým spôsobom, že po tom, ako omráčia strážnika a zoberú mu kľúč od objektu, obvinený N. odblokuje zabezpečovacie zariadenie, po čom spoločne prehľadajú priestory firmy a odcudzia z nej značnú finančnú hotovosť, sa po vzájomnej dohode dňa 10. marca 2007 asi o 22.00 hod., na motorovom vozidle obvineného K. A. zn. Škoda Forman priblížili k objektu firmy DURA tak, aby mohli sledovať činnosť strážnika. Keď si overili obchádzkovú činnosť strážnika, dňa 11. marca 2007 asi o 01.30 hod. prinesenými kliešťami vystrihli v plote dieru, cez ktorú obvinený K. asi 01.39 hod. vnikol do objektu, ukryl sa a keď sa ku nemu strážnik I. H. asi o 02.047 hod. priblížil, k tomu účelu prinesenou štvorhrannou železnou tyčou o rozmeroch 12x12 cm, dĺžky 77,5 a váhy 0,84 kg ho nečakane napadol tým spôsobom, že ho touto tyčou, veľkou silou a prudkosťou najmenej 18-krát udrel, prevažne do hlavy, ale aj do tela, kam ho aj kopol a takto ho

tyčou bil, pokiaľ poškodený nestratil schopnosť sa hýbať, pritom najmenej v čase od cca. 02.08.47 hod. do cca. 02.14.12 hod. z bezprostrednej blízkosti pozorovali najprv obvinený K. A., potom aj obvinený S. N., ktorí tiež do poškodeného kopli, pričom mu zobrali tzv. generálny kľúč, pomocou ktorého obvinený N. otvoril vnútorné priestory budovy. Poškodený I. H. utrpel obojstranné zlomeniny rebier, pomliaždenie dolného laloka pravých pľúc, početné podliatiny a rany oboch predlaktí, zlomeninu ľavej lakt'ovej kosti a viacpočetné poranenia hlavy so zlomeninou klenby a spodiny lebečnej, krvácaním pod tvrdú plenu mozgu, pomliaždenie tkaniva mozgu s krvácaním do komôr mozgu, ktoré spôsobili v krátkom čase po vzniku poranenia hlavy poškodeného, ktorého telo bolo nájdené dňa 11. marca 2007 asi o 8.00 hod. Po vniknutí do budovy z tejto odcudzili:

- ku škode poškodenej s.r.o. DURA Automotive Body and Glass Systems Components príručný trezor zn. Safetronics s obsahom 4 ks pečiatok, náhradný kľúč od vozidla Škoda Octavia ev. č. S. aj s dokladmi, 2 ks fotoaparátov zn. Nikon Collpix 4800 a Olympus C 350 Zoom, mobilný telefón zn. Nokia 6310i, diaľkové ovládanie od brány objektu, trezorový kľúč a peniaze v hotovosti vo výške najmenej 200,- Sk, čím jej spôsobili škodu najmenej 75.584,14 Sk,
- s.r.o. Securiton Service mobilný telefón zn. Nokia 6610i, baterku zn. Mage Lite, 4 ks zdrojov NiCd, 27 ks gastrolístkov, videokazetu priemyselnej kamery, čím jej spôsobili škodu 6.210,- Sk,
- poškodenému Miroslavovi Jaššovi 1 ks 0,7l fľašu koňaku zn. Metaxa, 1 ks 0,7l fľašu Whisky Bourbon, 228,-Čk v minciach a 19,- eur, čím mu spôsobili škodu 5.541,- Sk,
- s.r.o. SODEXO, prevádzkujúcemu bufet, mobilný telefón Nokia 3120, 2 ks tyčíniek Snickers, 1 ks tyčinky Lion, 1 ks tyčinky Milena, čím jej spôsobili škodu 5.541,- Sk,
- s.r.o. EUROCAR kľúče a doklady od motorového vozidla zn. Octavia ev. č. BA 370IZ v hodnote 3.093,- Sk

2) obvinený K. A. napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/28/2006 z 23. marca 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 9. júna 2006, uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 rokov, teda od 11. mája 2006 do 11. mája 2009, od 20. januára 2007 do 12. marca 2007 mnohokrát na rôznych miestach na Slovensku, najmä v Stupave, Malackách a okolí riadil svoje motorové vozidlo zn. Škoda Forman 135 ev. č. U..

Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 23 (dvadsaťtri) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obvineného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému uložil aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu súd uložil ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výroky o trestoch uložených obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/119/2010 zo dňa 13. októbra 2010 a rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/124/2013 z 26. februára 2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinených zaviazal spoločne a nerozdielne k náhrade škody poškodeným:

1. Dura Automotive Body and Glass Systems Components s.r.o., Stupava, Malacká 1833, vo výške 2.508,93 eur,
2. Securitom servis s.r.o., Bratislava, Nevädzova 8, vo výške 206,13 eur,
3. Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava okolie, Bratislava, Lazaretská 25, vo výške 6.425,18 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú Z. H., nar. XX. P. XXXX, bytom S., Z., so svojim nárokom na

náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú Sociálnu poisťovňu, pobočku Bratislava okolie so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Bratislave rozhodujúc o odvolaní obvineného K. A. proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa rozsudkom z 22. apríla 2015, sp. zn. 1To/12/2015, podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. f), ods. 2, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 15. apríla 2014, sp. zn. 1T/1/2008, u všetkých troch obvinených Y. K., K. A. a S. N. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, u obvineného K. A. aj vo výroku, ktorým podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. boli zároveň zrušené výroky o trestoch uložených mu trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/119/2010 a rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/124/2013 a vo výroku, ktorým podľa § 287 ods. 1 Tr. por. boli všetci traja obvinení zaviazaní spoločne a nerozdielne k náhrade škody poškodenej spoločnosti Securiton servis, s.r.o. Bratislava vo výške 206,13 eur a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému K. A. na nezmenenom skutkovom základe tak, ako bol zistený a právne posúdený v napadnutom rozsudku podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obvineného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Vo zvyšnej časti ponechal krajský súd napadnutý rozsudok nedotknutý.

II.

D o v o l a n i e

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ako aj rozsudku Okresného súdu Bratislava I podal obvinený K. A. dovolanie najskôr vlastným písomným podaním z 8. februára 2018, následne aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Andreja Hrnčára dňa 26. apríla 2018 z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Tr. por.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. odôvodnil obvinený (zhodne vo vlastnom písomne podanom dovolaní, ako aj v písomne podanom dovolaní prostredníctvom obhajcu) tým, že konajúce súdy sa nezaoberali jeho námietkami týkajúcimi sa času smrti a miesta smrti poškodeného I. H., čo podľa obvineného mal preukazovať aj znalecký posudok znalca MUDr. Romana Kuruca, podľa ktorého smrť poškodeného nastala tam, kde bolo nájdené jeho telo, čiže pri budove a nie na voľnom priestranstve, ako to uvádzajú konajúce súdy. Opätovne tiež poukázal na svoje tvrdenie, že on spolu s obvineným S. N. odišli do budovy a obvineného Y. K. nechali samého s poškodným I. H., čo malo preukázať prehratie videokazety z miesta činu, ktoré obvinený K. A. v konaní navrhoval, avšak vykonanie tohto dôkazu prvostupňový súd odmietol vykonať, čím obvinenému znemožnil preukázať svoju nevinu. Zároveň poukázal na to, že po vstupe do budovy nefungoval bezpečnostný kód na odblokovanie poplašného systému, ktorý mal viesť obvinený S. N. a z tohto dôvodu poslal obvineného K. A., aby išiel od poškodeného I. H. zistiť bezpečnostný kód. Poškodený v tom čase ešte žil, povedal obvinenému bezpečnostný kód, pričom s ním ostal obvinený Y. K., ktorý sa k zvyšným obvineným pripojil po cca. 30 minútach, pričom sa domnievali, že poškodený je spútaný putami, ktoré dali obvinenému Y. K..

Obvinený poukázal aj na zamietnutie jeho návrhu na vykonanie rekonštrukcie aj napriek skutočnosti, že krajský súd vo svojom rozsudku z 13. októbra 2010, sp. zn. 1To/122/2010, okresnému súdu nariadil jej vykonanie. Obvinený tiež poukázal na skutočnosť, že o vykonanie rekonštrukcie vo firme DURA žiadal vo svojom odvolaní, avšak krajský súd sa s touto skutočnosťou v napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. odôvodnil obvinený aj neakceptovaním jeho námietok, že svedok S. I., ktorý sa uvádza v rozsudku Okresného súdu Bratislava I, nebol vypočutý na žiadnom pojednávaní. Obvinený K. A. síce na začiatku hlavného pojednávania navrhol jeho vypočutie, ale keďže si svedok nepreberal predvolania na hlavné pojednávania, prebehla na pojednávaní dohoda medzi ním, obvineným Y. K., S. N., prokurátorom a predsedom senátu, že výpoveď tohto svedka nebude braná do úvahy. Keďže predseda senátu Okresného súdu Bratislava I túto dohodu porušil a výpoveď svedka S. I. spomenul v napadnutom rozsudku, porušil podľa obvineného jeho právo na obhajobu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. por. S poukazom na uvedené je obvinený toho názoru, že postupom Krajského súdu v Bratislave, ako aj Okresného súdu Bratislava I bolo zásadným spôsobom porušené jeho ústavné a zákonné právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom a účinne sa obhajovať v trestnom konaní, čím bolo porušené aj základné právo obvineného na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu obvinený odôvodnil aj nedostatočným odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, keď tento sa s jeho odvolacími námietkami vysporiadal veľmi stroho alebo vôbec, čím porušil právo obvineného na obhajobu, ako aj právo na súdnu a inú právnu ochranu, právo na spravodlivý súdny proces a s tým súvisiace právo na jasné, určité, presvedčivé a tým aj zákonné odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. odôvodnil obvinený nezohľadnením priznania sa obvineného Y. K., že s poškodeným I. H. ostal sám, keď boli obvinení A. a N. v budove, na základe čoho prichádzala podľa obvineného do úvahy možnosť prekvalifikovania skutku na trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. Konajúce súdy vo vzťahu k jeho osobe postupovali v rozpore s právnymi závermi uvedenými v R 22/1968, R 38/1968, R 46/1963, R 37/1971. Z uvedeného vyplýva, že v predmetnom trestnom konaní nedošlo len k porušeniu zásady in dubio pro reo, ale aj práva na spravodlivý proces podľa § 2 ods. 7 Tr. por., v zmysle ktorého každý má právo na to, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak. Na základe uvedeného má obvinený za to, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave spolu s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I je vecne nesprávny a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a z tohto dôvodu ho mali konajúce súdy, zohľadňujúc vyššie uvedené zásady trestného konania, podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodiť spod obžaloby, pretože nebolo jednoznačne preukázané, že skutok spáchal obvinený.

Na základe uvedeného obvinený K. A. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech, zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 15. apríla 2014, sp. zn. 1T/1/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 22. apríla 2015, sp. zn. 1To/12/2015, zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Bratislava I prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa podaním z 10. mája 2018 vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že podľa jeho názoru vychádza napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo vzťahu k obvinenému K. A. z dostatočne zisteného skutkového stavu, s ktorého právnym posúdením sa prvostupňový súd zákonným a vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal v odôvodnení tohto rozhodnutia. Rovnako tak aj rozsudok odvolacieho súdu považuje prokurátor za zákonný a správny, pričom poukázal na to, že v jeho odôvodnení sa krajský súd podrobne a prehľadne zaoberal aj okolnosťami namietanými obvineným v podanom dovolaní. Prokurátor dal do pozornosti aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. decembra 2017, sp. zn. 5 Tdo 83/2017, ktorým bolo dovolanie spoluobvineného Y. K. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuté. Na základe uvedeného prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí uznesením podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného K. A. odmietol.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Tr. por.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Tr. por. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por.) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa tohto ustanovenia je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.).

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal prečítanie výpovede svedka S. I. napriek dohode, že tento dôkaz súd nevykoná, nevykonanie ním navrhovanej rekonštrukcie prípadu, odmietnutie jeho návrhu na prehratie videokazety z miesta činu a nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu.

Vo vzťahu k obvineným namietanému prečítaniu výpovede svedka S. I. je potrebné uviesť, že „dohoda“ o nečítaní výpovede tohto svedka, ako ju nazval obvinený v podanom dovolaní, sa uzavrela na hlavnom pojednávaní 28. októbra 2008, kedy obvinení žiadali osobne vypočuť tohto svedka, avšak jeho prítomnosť sa viacerých hlavných pojednávaní nepodarilo zabezpečiť a z tohto dôvodu prokurátor súhlasil s tým, že výsluch tohto svedka možno vypustiť, keďže svedok nebol na mieste činu a v podstate iba rozprával o osobách páchatelov, na základe čoho prvostupňový súd uznesením rozhodol, že dôkaz výsluchom tohto svedka ani prečítaním jeho výpovede vykonávať nebude (č.l. 1239 spisu). Tu je však nutné poukázať na to, že po vykonaní dokazovania a vyhlásení rozsudku dňa 6. novembra 2009 bol tento rozsudok prvostupňového súdu podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušený a vec mu bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, a to z dôvodu porušenia práva na obhajobu obvinených, keďže počas konania došlo k zmene v zložení senátu bez súhlasu obvinených.

Po vrátení veci prvostupňovému súdu bola vec opätovne prejednaná v novom zložení senátu, pričom v rámci tohto opätovného prejednania veci obvinený K. A. na hlavnom pojednávaní 18. mája 2010 na otázku predsedu senátu, či súhlasí s prečítaním výpovedí svedkov, znalcov a znaleckých posudkov uviedol, že žiada opätovne vypočuť svedka A. a znalca MUDr. Romana Kuruca, rovnako žiada vypočuť svedkyňu Y., ktorá by sa vyjadrila k miestu činu a vyšetrovaniu a tiež znalca, ktorý pracoval s páskami, aby sa vyjadril k videozáznamu, nakoľko uviedol, že videopáska bola roztrhnutá, a k opisu obsahu videopásky. Požiadal tiež o vykonanie rekonštrukcie a následne súhlasil s tým, aby výpovede ostatných svedkov a znalcov boli prečítané (č.l. 1392 spisu). Opätovný súhlas s čítaním výpovedí svedkov obvinený uviedol aj do zápisnice o hlavnom pojednávaní 22. júna 2010 (č.l. 1405 spisu), na ktorom bola prečítaná okrem iných výpovedí aj výpoveď svedka S. I., pričom jej prečítanie obvinený žiadnym

spôsobom nenamietal, keď po prečítaní všetkých výpovedí svedkov, znaleckých posudkov a listinných dôkazov po dohode s obhajcom uviedol „bez vyjadrenia“ (č.l. 1406 spisu). Pokiaľ teda obvinený súhlasil s prečítaním výpovede svedka S. I., netrval na jeho osobnom výsluchu a následné prečítanie výpovede tohto svedka nenamietal priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní a dokonca ani vo svojej záverečnej reči, rozhodne nemožno konštatovať, že by prečítaním výpovede tohto svedka došlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu zásadným spôsobom.

Vo vzťahu k obvineným namietanému odmietnutiu vykonania dôkazu prehratím videokazety z miesta činu, ktoré obvinený v priebehu konania navrhol, je potrebné poukázať na uznesenie najvyššieho súdu z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7, roč. 2011, v zmysle ktorého „za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.“

Návrh na vykonanie dôkazu prehratím videokazety a DVD z miesta činu a ich porovnanie navrhol na hlavnom pojednávaní 12. decembra 2013 (č.l. 1657 spisu), pričom na hlavnom pojednávaní 4. marca 2014 na otázku predsedu senátu, či strany trvajú na tomto návrhu na doplnenie dokazovania, všetci obvinení spolu so svojimi obhajcami zhodne uviedli, že trvajú (č.l. 1686 spisu). Následne prvostupňový súd na tomto hlavnom pojednávaní uznesením podľa § 272 ods. 3 Tr. por. navrhnutý dôkaz odmietol vykonať (1687 spisu). Z uvedeného je zrejmé, že s návrhom na doplnenie dokazovania sa prvostupňový súd vysporiadal, pričom jeho vykonanie nepovažoval za potrebné pre zisťovanie skutkového stavu a z tohto dôvodu jeho nevykonanie nemôže zakladať naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Pokiaľ ide o obvineným namietanú nevykonanú ním navrhovanú rekonštrukciu, je potrebné uviesť, že návrh na vykonanie tohto dôkazu obvinený predniesol najprv na hlavnom pojednávaní dňa 6. novembra 2009 (č.l. 1327 spisu) a po zrušení a vrátení veci na opätovné prejedanie znovu na hlavnom pojednávaní 18. mája 2010 (č.l. 1392 spisu). Na hlavnom pojednávaní dňa 15. apríla 2014, na otázku predsedu senátu, či strany majú návrhy na doplnenie dokazovania, obvinený K. A. spolu s obhajcom uviedli „nie“ (č.l. 1708 spisu). V tejto súvislosti je potrebné poukázať na uznesenie najvyššieho súdu zo 14. januára 2014, sp. zn. 2 Tdo 1/2014, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 116, roč. 2014, v zmysle ktorého: „Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním len všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radíť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súdom (§ 34 Tr. por.), ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným alebo prostredníctvom obhajcu (§ 34 ods. 1, § 44 ods. 2 Tr. por.). Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť (272 ods. 3 Tr. por.), alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Tr. por.).“

Späťvzatie návrhu na doplnenie dokazovania je možné písomným podaním alebo zápisnične na hlavnom pojednávaní. Možno tak učiniť individuálne vo vzťahu jednotlivému pôvodne navrhovanému dôkazu, alebo všeobecne k doplneniu dokazovania ako celku. Z časového hľadiska je hraničnou fázou vyhlásenie predsedu senátu podľa § 274 ods. 1 Tr. por., že dokazovanie je skončené.

Vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho

konania je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť. Rešpektovanie takto prejavenej vôle strany súdom, nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.“

Z citovaného rozhodnutia je zrejmé, že pokiaľ obvinený K. A. a jeho obhajca na hlavnom pojednávaní 15. apríla 2014 vyhlásili, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania, mal prvostupňový súd za to, že na svojom návrhu na vykonanie rekonštrukcie netrvajú a tento svoj návrh vzali späť. Z tohto dôvodu ani táto námietka obvineného nemôže zakladať naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Pre úplnosť sa žiada dodať, že krajský súd v uznesení z 13. októbra 2010, sp. zn. 1To/122/2010, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu z 22. júna 2010, sp. zn. 1T/1/2008, a vec vrátil na ďalšie prejednanie a rozhodnutie, nenariadil prvostupňovému súdu vykonať rekonštrukciu, ako to tvrdí obvinený K. A. v podanom dovolaní, krajský súd dal v tomto uznesení za pravdu odvolacím námietkam obvinených len vo vzťahu k potrebe vypočutia znalca KEÚ PZ na odstránenie nejasností ohľadom spracovania videonahrávky z priemyselnej kamery a jej poškodenia, aby sa tak odstránili pochybnosti obvinených o manipulácii s ňou a zároveň odvolací súd poukázal na to, že prvostupňový súd riadne nevykonal všetky dôkazy, ktoré sú súčasťou prvého až šiesteho zväzku spisu (č.l. 1456 spisu). O uložení povinnosti prvostupňovému súdu vykonať rekonštrukciu nie je v predmetnom uznesení krajského súdu ani zmienka.

Napokon, vo vzťahu k obvineným namietanému zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu, možno konštatovať, že v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva patrí právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, avšak nevyžaduje, aby na každý argument strany (teda aj na argument pre rozhodnutie bezvýznamný) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia; ak však ide o argument podstatný pre rozhodnutie, vyžaduje sa v rozhodnutí konkrétna odpoveď naň (porovnaj rozhodnutia EŠLP vo veci Ruiz Torija proti Španielsku z 9. decembra 1994, č. 18390/91, bod 29; Van de Hurk proti Holandsku z 19. apríla 1994, č. 16034/90, bod 61; Hiro Balani proti Španielsku z 9. decembra 1994, č. 18064/91, bod 27). V predmetnej veci tvorilo podstatu odvolania obvineného K. A. poukázanie na nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov (s týmto sa odvolací súd vysporiadal na str. 14 a 15 napadnutého rozsudku), na nesprávne právne posúdenie skutku ako obzvlášť závažného zločinu vraždy z dôvodu nepreukázania subjektívnej stránky tohto trestného činu u obvineného K. A., pričom skutok mal byť podľa jeho názoru právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže (s uvedenou námietkou sa odvolací súd vysporiadal na str. 16 a 23-24 napadnutého rozsudku), nepreukázanie účasti obvineného K. A. na fyzickom útoku na poškodeného (s týmto sa krajský súd vysporiadal na str. 20, 21, posledný odsek a na str. 22 napadnutého rozsudku) a nezákonnosť a procesnú nepoužiteľnosť vykonaného dôkazu - prehratého videozáznamu z bezpečnostnej kamery (s čím sa odvolací súd vysporiadal na str. 21 rozsudku). Pokiaľ ide o nevyhovenie návrhu obvineného na rekonštrukciu prípadu a nezabranie sa prvostupňového súdu týmto jeho návrhom, ako to obvinený uviedol v podanom odvolaní, v tejto súvislosti možno s poukazom na vyššie citované uznesenie najvyššieho súdu uviesť, že pokiaľ obvinený spolu so svojim obhajcom v záverečnej fáze konania pred prvostupňovým súdom nezotrvali na svojom návrhu na vykonanie rekonštrukcie, potom nebolo povinnosťou krajského súdu osobitne sa k nevykonaniu tohto dôkazu vyjadrovať. Navyše, krajský súd si v napadnutom rozsudku osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a odôvodnenie jeho rozsudku (str. 14 rozsudku krajského súdu) a tiež v ňom konštatoval, že vzhľadom na vykonané dokazovanie aj podľa jeho názoru sa skutok v bode 1) stal, má všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu vraždy a dopustili sa ho všetci traja obvinení tak, ako je to uvedené v tomto bode rozsudku prvostupňového súdu (str. 22 rozsudku krajského súdu), z čoho je zrejmé, že vykonanie rekonštrukcie krajský súd nepovažoval za potrebné na ďalšie zisťovanie skutkového stavu.

Z uvedeného je zrejmé, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že obvinený v podanom dovolaní neuviedol žiadnu námietku, ktorá by obsahovo spadala pod uvedený dôvod a preto nemožno konštatovať iné, než že tento dovolací dôvod v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Touto formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Poukazovanie na nesprávne skutkové zistenia, na ktorých je rozhodnutie založené, alebo nesúhlas s hodnotením dôkazov súdmi tento dovolací dôvod nenapĺňa (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 24. júla 2007, sp. zn. 2 Tdo 21/2007, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 57, roč. 2007 - II.).

Námietky obvineného viažuce sa k tomuto dovolaciemu dôvodu, spočívajúce v poukaze na to, že konajúce súdy sa nezaoberali jeho námietkami týkajúcimi sa času a miesta smrti poškodeného, rovnako ani jeho tvrdením, že obvineného K. nechali s poškodeným samého a po tom, ako sa k nim obvinený K. pripojil sa spolu s obvineným N. domnievali, že poškodený je len spútaný putami, ktoré obvinenému K. dali, a tiež nezohľadnením priznania sa obvineného K., že s poškodeným ostal sám, keď sa obvinení K. A. a S. N. nachádzali v budove, stoja obsahovo zjavne mimo tohto dovolacieho dôvodu, ktorý pripúšťa výhradne námietky právnej povahy a nie skutkového charakteru. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je skutkový prieskum dovolacím súdom vylúčený, vzhľadom na zákaz skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku [§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., veta za bodkočiarkou]. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Tr. por.

Na uvedenom nič nemenia ani obvineným uvádzané rozhodnutia (R 22/1968, R 38/1968, R 46/1963, R 37/1971), keďže R 22/1968 sa zaoberá naplnením subjektívnej stránky trestného činu, ktorú však dovolací súd v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nemôže skúmať (pozri stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu, sp. zn. Tpj 39/2010, prijaté dňa 14. júna 2010, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 3, roč. 2011). Ďalšie tri uvádzané rozhodnutia sa zaoberajú preukázaním viny obvineného (R 38/1968), spoľahlivým zistením viny obvineného na základe preukázaných faktov (R 46/1963) a povinnosťou súdu vykonať na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy nazhromaždené v prípravnom konaní, náležitým spôsobom sa s nimi vysporiadať a v prípade pochybnosti o niektorej skutočnosti, trvajúcej aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, zvážiť použitie zásady *in dubio pro reo* (R 37/1971).

K tomu je potrebné uviesť, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie

je prípustné právne účinne namietať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014).

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu (rozsudok najvyššieho súdu z 22. januára 2008, sp. zn. 2 Tdo 46/2007, uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2008).

Vychádzajúc z uvedeného možno uzavrieť, že skutok tak, ako je vyjadrený v skutkovej uvedenej odsudzujúcej vete rozsudku prvostupňového súdu, bol správne právne kvalifikovaný v bode 1) ako obzvlášť závažný zločin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. e) Tr. zák., pričom zo skutkovej vety tohto rozsudku nie je možné vyvodiť odlišnú právnu kvalifikáciu predmetného skutku [a teda ani obvineným navrhovanú právnu kvalifikáciu skutku ako zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák.].

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Tr. por., preto dovolanie obvineného K. A. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.